

Η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Σουμελά

/ [Ιερές Μονές](#)

Η Παναγία Σουμελά φρουρός των βόρειων συνόρων της Ελλάδας, ιερό κέντρο του ανά τον κόσμο ποντιακού ελληνισμού.

Στις πλαγιές του Βερμίου, κοντά στο χωριό Καστανιά, βρίσκονται οι εγκαταστάσεις της του Ιερού Προσκυνήματος “Ι.Μ. Παναγίας Σουμελά”. Πρόκειται για μια προσπάθεια αναβίωσης της περίφημης ομώνυμης Μονής, τα ερείπια της οποίας σώζονται στο όρος Μελά, κοντά στην Τραπεζούντα του Πόντου.

Την πρωτοβουλία αυτή ανέλαβαν οι Πόντιοι, με πρωτεργάτη τον Φίλωνα Κτενίδη, ιδρυτή του Σωματείου «Παναγία Σουμελά», το 1950 και ήδη στις αρχές του 1951 άρχισε να υλοποιείται. Τον Αύγουστο μάλιστα του ίδιου έτους μεταφέρθηκε η εφέστια εικόνα της Παναγίας που ζωγράφισε ο ίδιος ο Ευαγγελιστής Λουκάς από το Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών, όπου και φυλάσσονταν.

Το προσκύνημα είναι πανελλήνιας ακτινοβολίας και πλήθη πιστών περνούν για να προσκυνήσουν τη θαυματουργή εικόνα, ενώ χιλιάδες χριστιανοί συρρέουν τις ημέρες της πανηγύρεως.

«Δύο λέξεις που θυμίζουν τη ζωή, τα μαρτύρια και τους αγώνες του Ποντιακού

Ελληνισμού»

Η Εικόνα της Παναγίας κατά την παράδοση είναι έργο του Ευαγγελιστή Λουκά. Αυτός ήταν ο άνθρωπος ο οποίος αποτύπωσε τη μορφή της Παναγίας πάνω σε ξύλο. Η εικόνα της Σουμελά μετά την κοίμηση του Ευαγγελιστού μεταφέρεται από τον μαθητή του Ανανία στην Αθήνα. «Στα τέλη του τετάρτου αιώνα (386 μ.Χ.) πέταξε η «Αθηνιώτισσα» Παναγία για το όρος Μελά του Πόντου». Με εντολή και προτροπή της Παναγίας οι πρώτοι οικίτορες μετά την Παναγία του όρους Μελά του Πόντου είναι οι Βαρνάβας και Σωφρόνιος οι και κτήτορες της Ιεράς Μονής Της. Από το 386 μ.Χ. έως το 1922 μ.Χ. ζει στον ηρωικό και συνάμα μαρτυρικό Πόντο η Παναγία. «Απίστευτα γεγονότα συμπορεύονται με τη ζωή της Σουμελιώτισσας Πίσω από τα γεγονότα αυτά αισθάνεται κανείς την αγωνία και τον αγώνα της Σουμελιώτισσας που πασχίζει πώς ναπροστατέψει την πίστη και το γένος και να διατηρήσει αναλλοίωτη τηνΕλληνορθόδοξη ταυτότητά του και άσβεστη την εθνική και ιστορική τουμνήμη» «Ήρθαν όμως πιο δύσκολες, πιο τραγικές μέρες με τονξεριζωμό (1922-1924). Τίποτε δεν μπόρεσε να ματαιώσει τον επάρατοξεριζωμό Με τον ξεριζωμό, η Σουμελιώτισσα τάφηκε, με κοπετούς και θρήνους, από τους τελευταίους μοναχούς Της, στα αγιασμένα χώματά Της.Δέκα χρόνια θαμμένη Η απεριόριστη αγάπη των ξεριζωμένων και η λαχτάρα τους να ξαναπροσκυνήσουν την εικόνα Της, θέριευε την ελπίδα της απελευθέρωσής Της Η πίστη και η τόλμη έφεραν το προσδοκώμενοαποτέλεσμα ήρθαν στο φως η Εικόνα, ο πολύτιμος Σταυρός με τοΤίμιος Ξύλο και το χειρόγραφο Ευαγγέλιο, που ήταν θαμμένα κοντά στοπαρεκκλήσι της Αγίας Βαρβάρας» και το 1931 επιστρέφουν στην Ελλάδα στο Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών. «Είκοσι χρόνια μουσειακό αντικείμενο Η Παναγία και πάλι φώτισε ένα νοσταλγό Και η φαινή εκείνη ιδέατου Φ. Κτενίδη δεν άργησε να γίνει πραγματικότητα η Εικόναπαραδόθηκε στο Σωματείο «Παναγία Σουμελά» και το 1952 ενθρονίστηκε, μεκάθε επισημότητα στην καινούργια Της βίγλα, πάνω στο υψίπεδο τουΒερμίου Κανείς δεν ήταν δυνατόν να υποψιαστεί ότι η ΠαναγίαΣουμελά σε λίγα μέσα χρόνια θα γινόταν Πανελλήνιο Προσκύνημα με παγκόσμια φήμη».

Η Παναγίας Σουμελά εορτάζει στις 15 Αυγούστου, ημέρα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.